724/05

Den 29. august 2005 blev i sag nr. 64.859:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxx xxxxx
xxxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Danske Forsikring, klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 17/9 1995 som fører af sin bil blev påkørt af en betonbil, hvorved hun pådrog sig en piskesmældslæsion i nakken.

Den 8/5 2000 anmeldte klageren skaden, og selskabet indhentede i den forbindelse diverse lægelige oplysninger, herunder speciallægeerklæring af 25/10 1999 fra overlæge J.A.

Selskabet gennemgik de lægelige oplysninger sammen med selskabets rådgivende lægekonsulenter, idet selskabet ønskede at få oplyst, hvornår klagerens tilstand havde været stationær, og hvornår klageren havde været vidende om, at hun havde et krav mod selskabet.

Af speciallægeerklæringen af 25/10 1999 fremgår det bl.a., at klageren havde følger efter skaden i form af udtalt hovedpine, højresidige føleforstyrrelser og hukommelses- og koncentrationsvanskeligheder. Disse klager var allerede til stede ved en speciallægeundersøgelse i august 1996, i hvilken forbindelse klageren i december 1997 havde fået tilkendt 5 % i foreløbig erstatning fra modpartens ansvarsforsikringsselskab.

Det fremgår af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 14/10 1997, at méngraden blev vurderet til 5 %, idet der blev lagt vægt på, at klageren havde nakkesmerter som følge af en whip-lash læsion. Stationærtidspunktet blev skønsmæssigt fastsat til 3 måneder efter ulykkestilfældet.

I skrivelse af 28/8 2000 til klageren meddelte selskabet, at hendes krav var forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29, idet hun allerede i august 1996 havde været klar over, at hun havde pådraget sig følger efter skaden fra 27/9 1995, og helt sikkert havde været vidende om sit krav ved udgangen af 1997, hvor hun havde modtaget en foreløbig erstatning fra modparten.

I december 2003 modtog selskabet en ny anmeldelse fra klageren vedrørende skaden i 1995. Efterfølgende blev lægeattesten fremsendt.

Klagerens advokat har i skrivelse af 23/12 2003 til selskabet vedlagt Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 23/2 2001, hvoraf det bl.a. fremgår, at klagerens méngrad var blevet vurderet til 15 % som følge af skaden i 1995.

Selskabet gennemgik sagen igen, men fandt ikke, at der på baggrund af afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen var grundlag for at genoptage sagen og anerkende klagerens krav. Selskabet fastholdte således i skrivelse af 6/1 2004 til klagerens advokat, at klagerens første anmeldelse af skaden var forældet, og at det ingen betydning havde for sagen, at Arbejdsskadestyrelsen først havde afgjort sagen vedrørende méngraden i 2001.

3. 64.859

Klagerens advokat gør over for nævnet gældende, at klageren først blev vidende om sit krav den 23/2 2001, hvor udtalelsen fra Arbejdsskadestyrelsen forelå. Efter advokatens opfattelse var klagerens krav således først forældet 2 år efter udgangen af 2001.

I selskabets skrivelse af 29/9 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Vi fastholder vores afgørelse, da vi anser ABNs krav som forældet efter den 2-årige forældelsesfrist i Forsikringsaftalelovens paragraf 29.
>
> Årsagen er, at vi af de lægelige oplysninger kan se, at ABN har været vidende om at hun havde et krav overfor sit forsikringsselskab allerede i august 1996, altså ca. 1 år efter skaden.
>
> Samtidig har ABN helt sikkert været vidende om kravet den 18. december 1997 hvor en foreløbig erstatning betales af modparten.
>
> Vi fastholder derfor, at ABNs krav skulle have været anmeldt til ulykkesforsikringen inden 31. december 1999.
>
> Da vi først modtager anmeldelsen fra hende i maj 2000, ser vi ingen grund til at anerkende hendes krav overfor ulykkesforsikringen."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder navnlig med henvisning til Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 14/10 1997, at klageren allerede dengang havde kendskab til sit erstatningskrav, og at hendes yderligere krav derfor nu er forældet. Dette gælder med hensyn til såvel den 2-årige som den 5-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson